

OVERWEGING 14e zondag door het jaar C – 5-6 juli 2025

Jesaja 66, 10-14; Galaten 6, 14-18; Lucas 10, 1-12.17

“De oogst is groot, maar arbeiders zijn er weinig.” We zien het voor ons, letterlijk op dit moment: goudgele korenvelden, klaar om geoogst te worden, maar het lukt niet, want er is niemand beschikbaar.

Zo kijkt Jezus vandaag in het evangelie naar de wereld: er is veel goeds, en er zijn veel mensen die openstaan voor God, maar er zijn weinig, te weinig, mensen die bereid zijn om te helpen om dat geloof te laten bloeien.

Arbeiders zijn er nodig ... mensen die de **klompen** aantrekken en erop uit gaan. Toen ik deze week even terug was in Harlingen, havenstad, waar ik 12 jaar werkte en in de pastorie woonde, moest ik weer denken aan een leuke oude baas die me liet komen om iets belangrijks te bespreken... Hij was 95, ik dacht: hij wil vast wat dingen vragen over zijn afscheid of over leven na de dood:

Hij zei: *ja pastor, u zult wel denken, wat wil hij nou maar ik heb onlangs een belangrijke vraag aan de dokter gesteld en die wil ik u ook graag stellen... eh... weet u, ik had het al eens eerder willen vragen, maar ja, het is niet zo gemakkelijk om dit soort dingen te bespreken. Ja, ik wil het wel met mijn kinderen bespreken, maar die hebben ook weer andere inzichten en ja, het houdt me natuurlijk bezig en ik dacht al steeds: aan wie kan ik dit nou vragen... en ja, ik ben natuurlijk 95... ik moet het vragen aan iemand die wel méér met ouderen te maken heeft... Ja, ik vind het ook moeilijk, hoor, maar ik moet de vraag misschien toch maar gewoon stellen: wat denkt u.....*
Pastor, is het nog de moeite waard om een paar nieuwe klompen te kopen?

Ik moest weer erg aan dit verhaaltje denken toen de lezingen van dit weekend tot me doordrongen: is het de moeite waard om als het ware je werkgoed, je sandalen, je tas te pakken en erop uit te gaan in het leven? Hoe lang hebben wij, mensen, te gaan? En dan nóg... al zou het kort zijn?

We schrijven de zomer van 2025: het is inmiddels juli: veel mensen zijn ook wat moe... ook van de warmte, ook van een jaar sjouwen, werken, meemaken, gedoe soms... en véél van wat we móésten of beleefden, weegt **zwaar aan de voeten**, om het maar eens zo te zeggen.

Maar ... de oogst is er ook... er is werk aan de winkel, of zoals we vaak zeggen: **in de kerk is altijd werk**. En niet alleen in de kerk, dat is duidelijk.

Maar als we terug zouden vragen aan Jezus: “Jezus, hoe ziet U dat voor u, die oogst met zo weinig arbeiders?” Dat horen we Hem zeggen: *“Vraag de Heer van de oogst om arbeiders te sturen.”* Het antwoord is dus eenvoudiger dan we dachten: vragen, bidden. Bidden dat mensen gehoor geven aan wat ze de moeite waard vinden.... Bidden dat ‘t onszelf lukt om bereid te zijn om iets te doen voor een wereld van liefde en vrede waarin we zelf leven en die we willen

doorgeven aan onze kinderen. Nee, natuurlijk los je met bidden de vacatures niet op...daarom vervolgt Jezus met: “*Ga maar op weg, ga **de boer op**.*”

En al voelt het misschien als lammeren onder wolven, laat toch je wapens, je kapitaal en je reistas thuis. Je hoeft niet in de kerk te werken om gewoon vrede te brengen, goed te doen, om te praten met iemand die dat nodig heeft. En...

We hoeven niet perfect te zijn, niet aan een profiel te voldoen, we hoeven niet alles te weten, Jezus werkte juist met gewone en eenvoudige mensen, geen elitekorps, geen 'happy few' maar een grote groep mensen met wellicht **klompen** aan: vissers, tollenaars, herders, werkers in de wijngaard.

Wat telt, is dat je bereid bent om **de klompen** aan te doen en in te gaan op Gods uitnodiging om ons in te zetten als christenen, en dat in een tijd waarin dat niet meer vanzelfsprekend is.

En we lezen het goed: de oogst is groot. Letterlijk: de aarde is vruchtbaar... er is veel, er gebeurt veel. Er zijn veel mensen op zoek naar hoop, naar liefde, naar begrip in deze wereld van 2025 waarin een paar machthebbers haat en tweedracht zaaien. Misschien dat wij juist hier en nu Gods stem kunnen zijn, zoals die 72 leerlingen. 72, een Bijbels getal: verwijst naar het 1^e Bijbelboek Genesis waarin Noach zijn 72 kleinzonen stamvaders maakte van alle volkeren.

*Beste allemaal, de eerste vakanties zijn begonnen, in het zuiden – en ontelbare mensen van over de grenzen komen naar onze **klompen en onze molens kijken**. Er is ook vaak tijd in de zomer, een andere tijd, hopelijk ook vrije tijd.*

En mensen vertrekken naar mooie oorden, waarvan we plaatjes en beelden zien van troost, van vrede, zoals Jesaja dat schetst in **de 1^e lezing**. **Laat het duidelijk zijn dat het Jeruzalem van toen niet het Jeruzalem is van nu, was het maar waar. Maar ergens zoeken we dat vredige gevoel, waardoor we gesterkt worden, getroost en kracht vinden om veilig **de klompen** aan te trekken.**

Dit uurtje samen hier klinkt dus de vraag: Waar gaat het om in mijn leven?

Is het de moeite om nieuwe klompen te kopen? Waar ben ik mee bezig?

Wat bezielt me? Waar maak ik me druk om? Waar word ik blij van en krijg ik weer energie? Ooit leken deze vragen niet meer van deze tijd zouden zijn...

maar wereldwijd groeien de kerken, zijn gastenverblijven van kloosters overvol, en steeds meer mensen beseffen dat, hoeveel **meer gewicht je aan je voeten hebt**, hoe meer je je geloof levend kunt houden, het geloof je op de weg van het goede kan houden. Iedereen kan **op zijn klompen** aanvoelen dat je in onze tijd iets stevigs nodig hebt om op de been te blijven, Het verhaal van de arbeiders voor de oogst, gaat over ons. En niemand hoeft het alleen te doen, we laten ons 2-aan-2 uitzenden door de Heer, dan zijn er altijd reisgenoten. En in onze bagage het woord ‘vrede’, dat is al genoeg. Amen.

Pastor Nellie Hamersma